

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB18

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB18", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007, s. 59. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb18-txt-shoot-id8efd6cbb-8073-40c0-b7ea-378827fed021.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

En Skuespiller – en Præst.

En Skuespiller fremstiller fE den Ædle, Helten, Sandhedsvidnet o: D:, han udtaler da alle disse ædle, ophøjede, heltemodige Følelser og Tanker. Vil nu Nogen negte, at det vilde støde, hvis Skuespilleren gjorde det i egen Person. Men hvorfor skal saa en Præst have Lov dertil? Skuespilleren kan jo ogsaa være en Troende ligesom alle vi Andre og Præsten, i Xstheden ere vi jo alle Xstne, og dog er Conformiteten med det Verdslige. Hvorfor skal saa en Præst have Lov til at declamere i egen Person alle disse herlige Dyder, og i eetvæk foranledige den Forvexling, at han er selv Den, der exsequerer det.

Et meget consequent Hoved kunde fristes til at gjøre følgende Forslag, at man reent afskaffede Prædikestolen og Præstens Ornat Ordination o: D:. Man arrangerede i Kirken en lille Scene, med ordentlig Forhæng. Vilde man bruge Orgelet var derimod Intet at indvende. Saa præluderedes der. Derpaa gik Teppet op, og »Præsten« traadte frem, ell. naar de ville give combinerede Forestillinger saa traadte flere »Præster« frem i historisk Costüme. Saa var der fE En, der spillede Luther. Scene-Instructeuren (og forresten kunde man jo gjerne bruge ham fra Theateret, siden jo ogsaa Cultus-Ministeren tillige er Theater-Minister) sørgede for Dragtens Tilforladelighed – og saa declamerede han een ell. anden af Luthers Prædikener. Der vilde naturligviis blive grædt, ligesom der jo ogsaa i Theateret grædes naar der gives Sørgepil; men i Almdl. mener man rigtignok, at Graaden i Kirken er forskjellig fra den i Theateret, hvilket vel stundom kan være sandt, men i Regelen vel ikke er sandt.